Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. birželio 4 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais — Sprendimas 2004/258/EB — 2012 m. vasario 15 d. Graikijos ir ECB, ir Eurosistemos nacionalinių centrinių bankų keitimo susitarimas — A ir B priedai — Dalinis atsisakymas leisti susipažinti — Visuomenės interesas — Sąjungos ir valstybės narės pinigų politika — ECB ir Eurosistemos nacionalinių centrinių bankų finansinė padėtis — Sąjungos finansinės sistemos stabilumas“

Byloje T-376/13

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, įsteigta Kylyje (Vokietija), atstovaujama advokatų O. Hoepner ir D. Unrau,

ieškovė,

prieš

Europos Centrinį Banką (ECB), atstovaujamą A. Sáinz de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc ir K. Laurinavičiaus, padedamų advokatų H.-G. Kamann ir P. Gey,

atsakovą,

dėl prašymo panaikinti 2013 m. gegužės 22 d. ECB sprendimą, apie kurį ieškovei pranešta ECB pirmininko raštu ir kuriuo iš dalies atmesta paraiška dėl galimybės susipažinti su „Exchange agreement dated 15 February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein“ (2012 m. vasario 15 d. Keitimo susitarimo tarp Graikijos Respublikos ir Europos Centrinio Banko, ir jame išvardytų Eurosistemos nacionalinių centrinių bankų) A ir B priedais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas G. Berardis, teisėjai O. Czúcz (pranešėjas) ir A. Popescu,

posėdžio sekretorė J. Weychert, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. gruodžio 10 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

1 Kilus įtampai tam tikrose finansų rinkų segmentuose, ypač tam tikrose euro zonos valstybės obligacijų rinkose, 2010 m. gegužės 10 d. Europos Centrinis Bankas (ECB) nusprendė ir viešai paskelbė, kad reikia patvirtinti laikinąją vertybinių popierių rinkų programą, kuria būtų siekiama atkurti tinkamą pinigų politikos perdavimo mechanizmo veikimą, būtent procesą, kuriuo pinigų politikos sprendimai daro poveikį ekonomikai apskritai ir konkrečiai kainų lygiui.

2 2010 m. gegužės 14 d. ECB priėmė Sprendimą 2010/281/ES, nustatantį vertybinių popierių rinkų programą (ECB/2010/5) (OL L 124, p. 8). Pagal vertybinių popierių rinkų programą (*Securities Markets Programme*, toliau – SMP) ECB ir Eurosistemos nacionaliniai centriniai bankai (toliau – NCB) galėjo vykdyti tiesiogines intervencijas euro zonos valstybinių ir privačių skolos vertybinių popierių rinkose.

3 SMP įgyvendino Eurosistemos portfelio valdytojai vykdydami intervencijas – antrinėse rinkose pirkdami eurais išreikštas valstybės obligacijas. Laikotarpiu nuo 2010 m. gegužės mėn. iki 2011 m. kovo mėn. ir nuo 2011 m. rugpjūčio mėn. 2012 m. vasario mėn. ECB pagal šią SMP pirko valstybės, būtent – Graikijos, obligacijų.

4 2012 m. vasario 15 d. Keitimo susitarimu tarp Graikijos ir ECB, ir jame išvardytų Eurosistemos NCB (toliau – Keitimo susitarimas) ECB ir Eurosistemos NCB iškeitė turimas Graikijos valstybės obligacijas į naujas Graikijos valstybės obligacijas. Pastarųjų nominaliosios vertės, nominaliosios palūkanų normos, palūkanų mokėjimo datų ir pradinių Graikijos valstybės obligacijų išpirkimo datų charakteristikos buvo tokios pačios.

5 2012 m. kovo mėn. pagal privataus sektoriaus įtraukimo iniciatyvą dėl Graikijos valstybės skolos restruktūrizavimo Graikijos valstybės obligacijos buvo restruktūrizuotos. Ši restruktūrizacija neturėjo įtakos naujoms 4 punkte minėtoms ECB ir NCB turimoms Graikijos valstybės obligacijoms. Ieškovė *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein*, Šlezvigo-Holšteino odontologų asociacijos socialinės apsaugos įstaiga, kuri turi Graikijos valstybės obligacijų, nepritarė privataus sektoriaus įtraukimo iniciatyvai ir ieškiniu siekė apginti savo teises prieš Graikijos Respubliką. Ji mano, kad jos ieškiniui esminę reikšmę turi klausimas, kiek Graikijos valstybės obligacijų pagal privataus sektoriaus įtraukimo iniciatyvą turėjo ECB ir Eurosistemos NCB Graikijos valstybės skolos restruktūrizavimo momentu.

6 2012 m. rugsėjo 6 d. ECB nusprendė nutraukti SMP. Jis paskelbė, kad grynųjų pinigų injekcija pagal SMP toliau bus absorbuojama kaip ir ankščiau, o su SMP susijusiame portfelyje likę vertybiniai popieriai bus valdomi iki termino pabaigos. Jis taip pat paskelbė vertybinių popierių įsigijimo sandorių antrinėse valstybės obligacijų rinkose („outright monetary transactions“, toliau – OMT) techninius kriterijus, kurie gali būti būsimos pinigų politikos priemonės.

7 2013 m. kovo 15 d. raštu ieškovė pateikė paraišką ECB dėl galimybės susipažinti su Keitimo susitarimo „priedu“.

8 2013 m. balandžio 16 d. raštu ECB atsakė į šią paraišką. Jis pažymėjo, kad buvo, be kita ko, Keitimo susitarimo A ir B priedai, ir apibūdino jų turinį. Visų pirma dėl A priedo ECB nurodė, kad jame lentelėje pavaizduotos Graikijos valstybės obligacijos, kurias jis ir Eurosistemos NCB įsigijo pagal SMP. Pasak jo, ši lentelė sudaryta iš keturių skilčių, kuriose nurodomas vertybinių popierių aprašas, jų identifikacinis numeris, bendra SMP apimtis ir vieta. ECB taip pat nurodė, kad bendra A priede išvardytų Graikijos valstybės obligacijų vertė siekė 42 732 860 000,00 EUR. Toliau jis nurodė, kad B priedą sudarė dvi dalys. I dalyje nustatytos finansinės naujų Graikijos valstybės obligacijų sąlygos ir ją sudaro penkios skiltys; keturiose skiltyse nurodyti A priede pateikti duomenys, o penktojoje –

nominalioji vertė eurais. Naujų Graikijos valstybės obligacijų, išvardytų B priede, nominalioji vertė taip pat siekė 42 732 860 000,00 EUR. II dalyje nustatytos kitos naujų Graikijos valstybės obligacijų sąlygos, kaip antai palūkanų apskaičiavimo pagrindas, palūkanų mokėjimo datos, mokėjimų tarpininkas, įmoka, derybos ir t. t. Be kita ko, ECB paaiškino, kad naujos Graikijos valstybės obligacijų charakteristikos buvo tokios pat kaip originalių Graikijos valstybės obligacijų, kiek tai susiję su nominaliąja verte, nominaliąja palūkanų norma, palūkanų mokėjimo datomis ir grąžinimo datomis, ir jų nebuvo reikalavimus atitinkančių vertybinių popierių, kurie buvo restruktūrizuoti pagal privataus sektoriaus įtraukimo iniciatyvą, sąraše. ECB atmetė likusią ieškovės paraiškos dalį, kuria ji prašė leisti susipažinti su išsamia ir suskirstyta A ir B prieduose esančia informacija.

9 2013 m. balandžio 19 d. ieškovė pateikė kartotinę paraišką ECB, kurioje tik prašė leisti susipažinti su Keitimo susitarimo A ir B priedais

10 2013 m. gegužės 22 d. raštu ECB pateikė Keitimo susitarimo A ir B priedų ištraukas, patvirtinančias šių priedų aprašą, pateiktą jo 2013 m. balandžio 16 d. rašte. Jis atmetė likusią kartotinės paraiškos dalį. Šiuo klausimu jis nurodė, kad atsisakymas atskleisti išsamią ir suskirstytą informaciją apie Graikijos valstybės obligacijas, kurių jis ir Eurosistemos NCB turėjo, grindžiamas jo 2004 m. kovo 4 d. Sprendimo 2004/258/EB dėl galimybės visuomenei susipažinti su ECB dokumentais (ECB/2004/3) (OL L 80, p. 42), iš dalies pakeisto jo 2011 m. gegužės 9 d. Sprendimu 2011/342/ES, kuriuo iš dalies pakeistas Sprendimas ECB/2004/3 (ECB/2011/6) (OL L 158, p. 37) (toliau – iš dalies pakeistas Sprendimas 2004/258), 4 straipsnio 1 dalies a punkto antra, trečia ir septinta įtraukomis. Šis atsisakymas yra pateisinamas visuomenės intereso, susijusio su Europos Sąjungos ir valstybės narės, šiuo atveju – Graikijos Respublikos, pinigų politika, ECB ir Eurosistemos NCB finansine padėtimi ir Sąjungos finansinės sistemos stabilumu, apsauga.

Procesas Bendrajame Teisme ir šalių reikalavimai

11 Ieškovė pareiškė šį ieškinį; Bendrojo Teismo kanceliarija jį gavo 2013 m. liepos 18 d.

12 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (devintoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

13 Taikydamas proceso organizavimo priemones pagal savo Procedūros reglamento 64 straipsnį, 2014 m. spalio 28 d. Bendrasis Teismas pateikė rašytinių klausimų ieškovei ir ECB. Ieškovė ir ECB į šiuos klausimus atsakė per nustatytą terminą.

14 Taikydamas Procedūros reglamento 65 straipsnyje numatytas tyrimo priemones 2014 m. lapkričio 3 d. nutartimi Bendrasis Teismas nurodė ECB pateikti Keitimo susitarimo A ir B priedus. ECB šį nurodymą įvykdė per nustatytą terminą. Remiantis Procedūros reglamento 67 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa, aptariami priedai ieškovei nebuvo pateikti.

15 Per 2014 m. gruodžio 10 d. teismo posėdį išklausytos šalių pastabos žodžiu ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

16 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti „2013 m. balandžio 16 d. [ECB] pranešimą, koks jis išdėstytas 2013 m. gegužės 22 d. pranešime <...>, jeigu dar nebus patenkinta paraiška dėl galimybės susipažinti su Keitimo susitarimo A ir B priedais“,

— priteisti iš ECB bylinėjimosi išlaidas.

17 ECB Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. *Dėl viso ieškinio priimtinumo*

18 Komisija ginčija ieškinio priimtinumą, nors formaliai nepareiškė nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo. Ji nurodo, kad, prieš pateikdamas paraišką dėl galimybės susipažinti su Keitimo susitarimo priedais ieškovės vardu, jos advokatas jau buvo pateikęs tokias paraiškas savo paties vardu. Šios paraiškos, kurios praktiškai buvo identiškos pateiktosioms ieškovės vardu, buvo atmestos. Kadangi šį atmetimą ieškovės advokatas atsisakė skųsti (byla T-70/13) 2013 m. kovo 15 d., tai yra, tą pačią dieną, kai pateikta paraiška dėl galimybės susipažinti ieškovės vardu, ieškinys dėl panaikinimo turėtų būti atmestas kaip nepriimtinas.

19 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad išnagrinėjęs paraiškas, kurias ieškovės advokatas pateikė ieškovės vardu, ECB nenurodė, kad jos perteklinės arba kad jomis piktnaudžiaujama, ir nesirėmė *res judicata* galia. Atvirkščiai, savo 2013 m. balandžio 16 d. ir 2013 m. gegužės 22 d. sprendimuose ji atmetė ieškovės paraiškas dėl esmės.

20 Ieškovė, kaip šių sprendimų adresatė, turi teisę pateikti dėl jų ieškinį. Priešingai, nei teigia ECB, ieškovės teisės pareikšti ieškinį dėl šių sprendimų negali paveikti nei galimas jos paraiškų ECB nepriimtinumas, nei tai, kad kita šalis kitoje Bendrojo Teismo nagrinėtoje byloje atsisakė ieškinio.

21 Todėl šį nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti.

2. *Dėl prašymo panaikinti 2013 m. gegužės 22 d. ECB raštą*

Dėl priimtinumo

22 ECB nurodo, kad pirmasis reikalavimas, kuriuo prašoma panaikinti 2013 m. balandžio 16 d. ECB sprendimą su pakeitimais, padarytais 2013 m. gegužės 22 d. ECB sprendimu, yra nepriimtinas. Ieškovė nepakankamai aiškiai nurodė ECB sprendimą, kurį prašo panaikinti. Grindžiant šį prašymą nurodyti argumentai susiję tiek su 2013 m. balandžio 16 d., tiek su 2013 m. gegužės 22 d. ECB atsakymu.

23 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, procesui Bendrajame Teisme taikomą pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, ir pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas. Ši nuoroda turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – vykdyti teisminę kontrolę (2013 m. kovo 20 d. Sprendimo *Nexans France / Entreprise commune Fusion for Energy*, T-415/10, Rink., EU:T:2013:141, 49 punktas).

24 Šioje byloje reikia atsižvelgti į prašymo panaikinti teisinį kontekstą. Pagal iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 6 ir 7 straipsniuose numatytą procedūrą, atmetus pirminę paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais, pareiškėjas gali pateikti kartotinę paraišką, prašydamas, kad ECB vykdomoji valdyba dar kartą peržiūrėtų ECB poziciją. Atsižvelgiant į šias nuostatas reikia konstatuoti, kad iš prašymo panaikinti „2013 m. balandžio 16 d. [ECB] atsakymą su pakeitimais, padarytais 2013 m.

gegužės 22 d. atsakymu“, pakankamai aiškiai matyti, kad ieškovė prašo panaikinti peržiūrėtą pradinį sprendimą, tai yra 2013 m. gegužės 22 d. ECB Vykdomosios valdybos raštą. Per posėdį ieškovė patvirtino šį savo ieškinio aiškinimą.

25 Priešingai, nei nurodo ECB, šis ieškovės patvirtinimas negali būti laikomas reikalavimų patikslinimu. Iš tiesų, jau iš ieškinio pakankamai aiškiai matyti, kad prašymas panaikinti nukreiptas prieš 2013 m. gegužės 22 d. ECB sprendimą.

26 Todėl kaltinimas, susijęs su prašymo panaikinti 2013 m. gegužės 22 d. ECB sprendimą nepriimtinumu, turi būti atmestas.

Dėl pagrįstumo

27 Grįsdama savo prašymą panaikinti ieškovė nurodo tris pagrindus. Pirmasis pagrindas – iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto septintos įtraukos neteisėtumas. Antrasis pagrindas – SESV 296 straipsnio 2 dalyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte numatytos pareigos motyvuoti pažeidimas. Trečiasis pagrindas – ECB sprendimo pagrįstumas.

28 Bendrasis Teismas mano, kad tikslinga pirma išnagrinėti antrąjį ir trečiąjį pagrindus, o paskui – pirmąjį.

Dėl antrojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

29 Ieškovė tvirtina, kad ECB pažeidė pareigą motyvuoti, kuri įtvirtinta SESV 296 straipsnio 2 dalyje ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte. Grįsdama šį pagrindą ji nurodo, kad visuomenės teisės susipažinti su dokumentais išimtys turi būti aiškinamos ir taikomos griežtai. Institucija, kuri atsisako leisti susipažinti su dokumentu, turėtų paaiškinti, kodėl susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai ir faktiškai pažeisti išimties saugomą interesą, kurį ji nurodo remdamasi nurodoma nuostata. Nagrinėjamu atveju pareigos motyvuoti reikalavimai yra itin aukšti dėl ECB turimos diskrecijos ir ribotos teisminės šių sprendimų kontrolės. Pasak ieškovės, 2013 m. gegužės 22 d. ECB raštas šių reikalavimų neatitinka.

30 ECB ginčija šiuos argumentus

31 Šiame kontekste reikia priminti, kad pagal SESV 296 straipsnio 2 dalį teisės aktuose nurodomi juos priimti paskatinę motyvai.

32 Pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas ir jį reikia skirti nuo motyvų pagrįstumo klausimo, kuris susijęs su ginčijamo akto turinio teisėtumu. Sprendimo motyvai turi atitikti nagrinėjamo akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai perteikti teisės aktą priėmusios Sąjungos institucijos svarstymus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti priimtos priemonės motyvus, o Sąjungos teismai – vykdyti jų kontrolę (2001 m. kovo 22 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-17/99, Rink., EU:C:2001:178, 35 punktas).

33 Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį ir į galimą adresatų arba kitų asmenų, su kuriais šis aktas tiesiogiai bei konkrečiai susijęs, interesą gauti paaiškinimų. Nereikalaujama, kad motyvuose būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka nustatytus reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir kontekstą ir visas nagrinėjamą sritį reglamentuojančias teisės normas (2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Austrija / Taryba*, C-445/00, Rink, EU:C:2003:445, 49 punktas).

34 2013 m. gegužės 22 d. ECB rašto motyvavimą reikia nagrinėti atsižvelgiant į šią praktiką.

35 Šiame rašte ECB pirmiausia nurodo, kad Keitimo susitarimo A ir B prieduose pateiktų duomenų atskleidimas pakenktų, pirma, visuomenės intereso, susijusio su Sąjungos ir valstybės narės finansine, pinigų ir ekonomine politika, apsaugai, antra, ECB ir Eurosistemos NCB finansinei padėčiai ir, trečia, Sąjungos ir valstybės narės finansinės sistemos stabilumui, todėl dalinis atsisakymas leisti susipažinti su šiais dokumentais pateisinamas pagal iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto antrą, trečią ir septintą įtraukas.

36 Toliau ECB išsamiau apibūdino priežastis, dėl kurių mano, jog šių duomenų atkleidimas gali pakenkti visuomenės interesui.

37 Pirma, jis pažymėjo, kad neatskleidė išsamios ir suskirstytos informacijos apie jo rinkos intervencijas, nes tai galėtų pakenkti Sąjungos pinigų politikos veiksmingumui. Tai visų pirma pasakytina apie vertybinių popierių pirkimą pagal SMP, kuris yra intervencinė operacija. Atskleidus tikslią su SMP susijusio portfelio sudėtį, kiek tai susiję su Graikijos valstybės obligacijomis, būtų atskleista informacija apie intervencinių operacijų strategiją ir taktiką, o tai galėtų pakenkti galimų būsimų ECB intervencinių operacijų veiksmingumui ir galiausiai pinigų politikos veiksmingumui. Šiame kontekste ECB pažymėjo, jog kai jis ir Eurosistemos NCB įsigijo pagal SMP Graikijos valstybės obligacijų, šiuo įsigijimu buvo siekiama ne investavimo tikslų, o viešojo tikslo, būtent pašalinti atitinkamų vertybinių popierių rinkų sutrikimus, kad būtų atkurtas tinkamas pinigų politikos perdavimo mechanizmas, nes tai yra esminis finansų stabilumo elementas ir pagrindinė išankstinė pinigų politikos veiksmingumo sąlyga. Nesant veiksmingo pinigų politikos perdavimo visoje euro zonoje, kiltų grėsmė finansų stabilumui ir pačios bendros pinigų erdvės išlaikymui.

38 Antra, ECB atkreipė ieškovės dėmesį į tai, kad nėra įprasta, kad finansų rinkos dalyviai atskleistų savo finansinio portfelio tikslią sudėtį, jeigu tai būtų nepalanku jų finansiniams interesams. Pagal visuotinai pripažįstamą principą visiškas tam tikrų reikalavimų skaidrumas susilpnintų portfelio valdytojo rinkos pozicijas dėl būsimų sandorių, nes tai leistų tretiesiems asmenims, remiantis ankstesne portfelio strategija, nuspėti jo būsimus poreikius ir preferencijas investavimo srityje. Kadangi Eurosistemos NCB yra viešieji investuotojai, visuomenės interesas, susijęs su ECB ir Eurosistemos NCB, turėtų būti saugomas, o tam tikros išsamios informacijos apie operacijas ir balanse nurodytas sumas atskleidimas turėtų būti ribojamas.

39 Šis motyvavimas atitinka pareigos motyvuoti reikalavimus.

40 Šio sprendimo 35–38 punktuose išdėstyti ECB argumentai leido ieškovei sužinoti teisinį pagrindą, kuriuo ECB grindė jos paraiškos dėl galimybės susipažinti su Keitimo susitarimo A ir B priedais atmetimą, būtent iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto antra, trečia ir septinta įtraukomis, ir priežastis, dėl kurių jis nusprendė, kad šių priedų turinio atskleidimas būtų pakenkęs Sąjungos ir valstybių narių pinigų politikai, jo ir Eurosistemos NCB finansinei padėčiai ir finansinės sistemos stabilumui. Jie taip pat leidžia Bendrajam Teismui patikrinti ECB argumentų pagrįstumą.

41 Nė vienas ieškovės argumentas neleidžia paneigti šios išvados.

42 Pirma, ieškovė teigia, jog kadangi visa ECB veikla skirta viešajam tikslui, jis negalėjo paprasčiausiai nurodyti atitinkamų rinkos segmentų sutrikimų ir savo intervencijų viešo tikslo, kad pateisintų atsisakymą leisti susipažinti su Keitimo susitarimo A ir B priedais.

43 Šis kaltinimas atmestinas.

44 Kaip matyti iš šio sprendimo 35–38 punktų, savo 2013 m. gegužės 22 d. rašte ECB ne tik nurodė viešuosius savo intervencijų tikslus, bet ir išdėstė konkrečias priežastis, dėl kurių A ir B prieduose esančios informacijos atskleidimas gali pakenkti galimų būsimų intervencijos priemonių veiksmingumui ir jo ir Eurosistemos NCB finansinei padėčiai.

45 Antra, ieškovė tvirtina, kad ECB nepakankamai paaiškino priežastis, dėl kurių Keitimo susitarimo A ir B prieduose esanti informacija galėtų pakenkti būsimų intervencijos priemonių veiksmingumui, turint omenyje, kad, pirma, SMP jau yra pasibaigusi, antra, ji prašė ne tiesiogiai su SMP susijusios informacijos, o tik Keitimo susitarime esančios informacijos.

46 Šis kaltinimas atmestinas.

47 Kaip matyti iš šio sprendimo 35–38 punktų, savo 2013 m. gegužės 22 d. sprendime ECB nurodė, kad Keitimo susitarimo A ir B prieduose esanti informacija paskatintų rinkos dalyvius ne tik išanalizuoti pagal SMP įvykdytų intervencijų taktiką ir strategiją, bet ir nuspėti galimų būsimų intervencijų taktiką ir strategiją, o tai galėtų pakenkti jų veiksmingumui.

48 Trečia, ieškovė nurodo, kad ECB motyvavime pateiktos nuorodos į „atitinkamų rinkos segmentų sutrikimus“ ir į pinigų politikos „perdavimo mechanizmą“ nepakankamai aiškios.

49 Šis kaltinimas atmestinas.

50 Priešingai, nei nurodo ieškovė, ECB neprivalėjo plačiau aiškinti savo 2013 m. gegužės 22 d. rašte pavartotų pasakymų „atitinkamų rinkos segmentų sutrikimai“ ir pinigų politikos „perdavimo mechanizmas“. Pirma, dėl pasakymo „atitinkamų rinkos segmentų sutrikimai“ primintina, jog buvo visuotinai žinoma, kad nuo 2010 m. pradžios Sąjunga išgyveno valstybės skolos krizę ir kad kai kuriose euro zonos valstybės skolos rinkose kilo įtampa, ypač dėl didėjančio rinkos susirūpinimo viešųjų finansų tvarumu atsižvelgiant į labai didelį biudžeto deficitą, ypač Graikijoje. Taip pat buvo žinoma, kad įtampa išplito į kitus finansų rinkų segmentus ir kad ECB paskelbė SMP siekdamas padidinti pinigų politikos perdavimo mechanizmo veiksmingumą. Toliau, kalbant apie ECB pavartotą žodžių junginį „perdavimo mechanizmas“, pakanka konstatuoti, jog laikytina, kad ieškovė, kuri kaip institucinė investuotoja įsigijo Graikijos valstybės obligacijų, žinojo šio termino reikšmę arba galėjo ją lengvai surasti, pavyzdžiui, patikrinusi ECB interneto svetainę.

51 Ketvirta, ieškovė nurodo, kad 2013 m. gegužės 22 d. ECB sprendime visiškai nėra jokių faktų ir, nurodydamas pakenkimą galimų būsimų intervencijos operacijų veiksmingumui, ECB rėmėsi paprasčiausiu teoriniu samprotavimu. Tačiau nagrinėjamu atveju pareigai motyvuoti keliami aukšti reikalavimai, nes ECB turi didelę diskreciją nustatyti, ar nagrinėjamų dokumentų atskleidimas gali pakenkti visuomenės interesui.

52 Kadangi šis kaltinimas susijęs su pareigos motyvuoti, kaip esminio procedūrinio reikalavimo, pažeidimu, jis turi būti atmestas.

53 Tiesa, ECB turi didelę diskreciją spręsti, ar A ir B prieduose esančios informacijos atskleidimas galėjo pakenkti visuomenės interesui, susijusiam su Sąjungos arba valstybės narės finansine, pinigų arba ekonomine politika, ECB arba Eurosistemos NCB finansine padėtimi ir Sąjungos arba valstybės narės finansinės sistemos stabilumu, ir dėl to Sąjungos teismo atliekama tokia teisėtumo kontrolė turi apimti tik patikrinimą, ar laikytasi procedūrinių ir motyvavimo taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės ir ar nepadaryta akivaizdžios vertinimo klaidos ir nepiktnaudžiauta įgaliojimais (2012 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Thesing ir Bloomberg Finance / ECB*, T-590/10, EU:T:2012:635, 43 punktas).

54 Taip pat primintina, kad dėl Sąjungos teismo vykdomos ribotos kontrolės ECB pareiga pakankamai motyvuoti savo sprendimus yra dar svarbesnė. Iš tikrųjų tik taip Sąjungos teismas gali patikrinti, ar įvykdytos faktinės ir teisinės sąlygos, nuo kurių priklauso diskrecijos įgyvendinimas (šiuo klausimu žr. 1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink., EU:C:1991:438, p. I-438, 14 punktą).

55 Vis dėlto, priešingai, nei teigia ieškovė, nagrinėjamu atveju pareiga motyvuoti nekliudė ECB vadovautis motyvais, kuriais atsižvelgiama į hipotetinį rinkos dalyvių elgesį atskleidus Keitimo susitarimo A ir B prieduose esančią informaciją, ir galimu tokio elgesio poveikiu būsimoms intervencijoms. Iš tiesų, pirma, tokie argumentai yra pakankamai konkretūs, kad ieškovė galėtų ginčyti jų pagrįstumą, o Bendrasis Teismas – vykdyti kontrolę. Antra, nagrinėjamu atveju ECB motyvų bendrą pobūdį pateisina siekis neatskleisti informacijos, kuri saugoma nurodytos išimties.

56 Penkta, ieškovė tvirtina, kad motyvas, jog gali būti atskleista investavimo operacijų strategija ir taktika, neturi reikšmės ir kad ECB klaidingai teigė, jog turi poreikių ir preferencijų investavimo srityje.

57 Šie kaltinimai taip pat turi būti atmesti.

58 Iš tiesų jais ginčijamas motyvavimo pagrįstumas, todėl jie negali įrodyti pareigos motyvuoti, kaip esminio procedūrinio reikalavimo, pažeidimo.

59 Todėl šį pagrindą reikia atmesti tiek, kiek jis grindžiamas SESV 296 straipsnio 2 dalies pažeidimu.

60 Be to, kiek šis pagrindas taip pat grindžiamas Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktu, kuriame numatyta, kad teisė į gerą administravimą apima, be kita ko, administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus, pakanka konstatuoti, kad, atsižvelgiant į ankstesnius svarstymus, jam taip pat negalima pritarti, ir nėra reikalo nagrinėti, ar šios bylos aplinkybėmis ši nuostata taikoma ECB.

61 Todėl turi būti atmestas visas antrasis ieškinio pagrindas.

Dėl trečiojo (ieškinio) pagrindo – ECB argumentų pagrįstumo

62 Ieškovė nurodo, kad ECB argumentai, kuriais jis grindė atsisakymą tenkinti paraišką dėl galimybės susipažinti su Keitimo susitarimo A ir B priedais, klaidingi. Jeigu darytume prielaidą, kad ECB nurodyti argumentai pakankami, kad būtų atsisakyta leisti susipažinti su šiais priedais, tai būtų neproporcingas SESV 15 straipsnio 3 dalyje ir Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje įtvirtintos teisės į informaciją suvaržymas, dėl kurio ši teisė netektų prasmės.

63 ECB ginčija šiuos ieškovės argumentus.

64 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad kai kurie grindžiant šį pagrindą ieškovės nurodyti argumentai gali leisti manyti, kad ji kelia neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, kuriuo siekiama kvestionuoti iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto antros ir trečios įtraukų suderinamumą su SESV 15 straipsnio 3 dalimi ir Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsniu.

65 Tačiau 2014 m. lapkričio 10 d. atsakyme į Bendrojo Teismo klausimus (žr. šio sprendimo 13 punktą) ieškovė pažymėjo, kad tuo atveju, jeigu Bendrasis Teismas manytų, kad nagrinėjamu atveju tenkinamos iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto antroje, trečioje ir septintoje įtraukose numatytų išimčių taikymo sąlygos, ji nepalaikytų prieštaravimo, grindžiamo iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto antros ir trečios įtraukų neteisėtumu.

66 Taigi reikia išnagrinėti, ar ieškovės argumentai yra klaidingi ir tai turi įtakos ECB išvadai, jog paraiškos dėl galimybės susipažinti su Keitimo susitarimo A ir B priedais atmetimas pateisinamas pagal iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto antrą ir trečią įtraukas.

67 Kaip matyti iš šio sprendimo 35–38 punktų, kad pagrįstų šią išvadą, ECB iš esmės nurodė, kad išsamių ir suskirstytų duomenų apie valstybės obligacijas, kurių pagal SMP įsigijo jis ir Eurosistemos NCB, atskleidimas gali paskatinti rinkos dalyvius padaryti išvadas apie įgyvendinant šią programą naudojamą strategiją, taktiką ir metodus ir prognozuoti vykdant būsimas intervencijas naudosimą strategiją, taktiką arba metodą. Tai galėtų pakenkti šių intervencijų veiksmingumui, galiausiai Sąjungos pinigų politikai ir ECB ir Eurosistemos NCB finansinei padėčiai.

68 Ieškovė mano, kad šie argumentai klaidingi. Grįsdama šį pagrindą ji nepateikia savarankiškų argumentų, o tik daro nuorodą į antrajam pagrindui – pareigos motyvuoti pažeidimui – pagrįsti pateiktus argumentus. Todėl reikia išnagrinėti ieškovės antrojo pagrindo argumentus tiek, kiek jie nesusiję su pareigos motyvuoti, kaip esminio procedūrinio reikalavimo, pažeidimu arba bent jau susiję ne vien su šios pareigos pažeidimu ir susiję su ECB argumentų pagrįstumu.

– Dėl kaltinimų, susijusių su ECB argumentų hipotetiniu pobūdžiu

69 Ieškovė nurodo, kad ECB argumentai grindžiami ne faktais, o paprasčiausiu teoriniu samprotavimu. Tokie argumentai negali pateisinti atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais pagal iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto antrą ir trečią įtraukas. Šiame kontekste ieškovė taip pat nurodo, kad jos paraiška susijusi ne su intervencijos priemonėmis, o tik su Keitimo susitarimu ir kad bet kuriuo atveju jos paraiškos pateikimo momentu SMP jau buvo pasibaigusi.

70 Šiuo atžvilgiu iš pradžių reikia priminti, kad iš dalies pakeistu Sprendimu 2004/258, kaip matyti iš jo 2 ir 3 konstatuojamųjų dalių, siekiama praplėsti galimybę susipažinti su ECB dokumentais, palyginti su 1998 m. lapkričio 3 d. Sprendime dėl visuomenės galimybės susipažinti su Europos centrinio banko dokumentais ir archyvais (ECB/1998/12) (OL L 110, p. 30) numatytu režimu, ir kartu apsaugoti ECB ir Eurosistemos NCB nepriklausomumą ir tam tikrų klausimų, susijusių su ECB uždavinių įgyvendinimu, konfidencialumą.

71 Pagal iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 2 straipsnio 1 dalį bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų sąlygų ir apribojimų, susipažinti su ECB dokumentais.

72 Šiai teisei taikomi apribojimai, grindžiami visuomenės arba privataus intereso pagrindais. Konkrečiau tariant, iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto antra ir trečia įtraukos numato susipažinimo su dokumentu išimtis tuo atveju, jei jo atskleidimas pakenktų visuomenės intereso, susijusio su Sąjungos arba valstybės narės finansine, pinigų ar ekonomine politika arba ECB ar Eurosistemos NCB finansine padėtimi, apsaugai.

73 Atsižvelgiant į tai, kad iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnyje numatytos teisės susipažinti išimtys leidžia nukrypti nuo jo 2 straipsnio 1 dalyje numatytos teisės susipažinti su dokumentais, jos turi būti aiškinamos ir taikomos griežtai. Taigi, jeigu ECB nusprendžia neleisti susipažinti su prašomu dokumentu, pagal minėto sprendimo pagal 4 straipsnio 1 dalį iš esmės jis privalo paaiškinti priežastį, dėl kurios susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai ir realiai pakenkti šioje nuostatoje numatytos išimties, kuria jis remiasi, saugomam interesui (53 punkte minėto Sprendimo *Thesing ir Bloomberg Finance / ECB*, EU:T:2012:635, 41 ir 42 punktai).

74 Būtent atsižvelgiant į šiuos principus reikia vertinti, ar ECB argumentai buvo pakankami, kad būtų pateisintas paraiškos dėl galimybės susipažinti su Keitimo susitarimo A ir B priedais dalinis atmetimas.

75 Pirma, tiek, kiek ieškovė kaltina ECB rėmusis hipotezėmis, primintina, kad pagal iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio taisykles ECB turi palyginti, pirma, esamą situaciją, kai leidimas susipažinti su dokumentais (dar) nesuteiktas, ir, antra, hipotetinę situaciją, kai leidimas jau suteiktas. Vadinasi, vien aplinkybė, kad savo sprendime dėl dalinio atsisakymo leisti susipažinti ECB atsižvelgė į hipotetinę situaciją, kai jis leistų susipažinti su A ir B priedais, pati savaime negali paneigti jo argumentavimo pagrįstumo.

76 Antra, reikia išnagrinėti, ar ieškovės argumentai gali įrodyti, kad savo 2013 m. gegužės 22 d. sprendime ECB nepakankamai konkrečiai apibūdino pakenkimo saugomam interesui pavojų arba kad jo argumentams šiuo klausimu būdinga akivaizdi vertinimo klaida.

77 Šiame kontekste, pirma, reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikia jokio argumento, galinčio paneigti pagrįstumą ECB argumento, jog, atskleidus Keitimo susitarimo A ir B prieduose esančią informaciją, būtų atskleista tiksli SMP portfelio sudėtis ir dėl to rinkos dalyviai galėtų, be kita ko, sužinoti pagal SMP įsigytų valstybės obligacijų nominaliąsias vertes, nominaliąsias palūkanų normas, palūkanų mokėjimo datas ir grąžinimo datas. Iš tiesų šiuo klausimu ieškovė tik nurodo, kad ji neprašo leisti susipažinti su dokumentais, tiesiogiai susijusiais su ECB intervencija. Kita vertus, kaip teigia ECB, remiantis Keitimo susitarimo A ir B prieduose esančia informacija, įmanoma identifikuoti Graikijos valstybės obligacijas, kurias ECB ir Eurosistemos NCB įsigijo pagal SMP.

78 Toliau, priešingai, nei tvirtina ieškovė, tai, kad SMP jau buvo pasibaigusi, nedaro šių argumentų akivaizdžiai klaidingų arba nereikšmingų. Iš tiesų, remiantis ECB argumentavimu, Keitimo susitarimo A ir B prieduose esančių duomenų atskleidimas galėjo paskatinti rinkos dalyvius nuspėti, kokios strategijos, taktikos ir metodo gali laikytis ECB ir Eurosistemos NCB vykdydami būsimas intervencijas. Kaip jau yra nusprendęs Bendrasis Teismas, paprastai rinkos dalyviai naudojasi centrinių bankų skleidžiama informacija, nes jų analizės ir sprendimai laikomi itin svarbiu ir patikimu šaltiniu, kuriuo remiamasi atliekant esamų ir būsimų finansų rinkos tendencijų vertinimą (53 punkte minėto Sprendimo *Thesing ir Bloomberg Finance / ECB*, EU:T:2012:635, 52, 57 ir 63 punktai).

79 Be to, ieškovė ginčija ECB teiginį, jog būsimų intervencijų veiksmingumas ir finansinė jo ir Eurosistemos NCB padėtis galėtų nukentėti, jeigu kai kurie rinkos dalyviai veiktų atsižvelgdami į prognozes, atliktas remiantis Keitimo susitarimo A ir B prieduose esančiais duomenimis.

80 Kalbant apie šį 2013 m. gegužės 22 d. rašto motyvavimo elementą, pažymėtina, kad ECB nurodė, jog informacijos apie metodą, taikytą įgyvendinant SMP, gali pakenkti intervencinėms priemonėms, kurių tikslas tapatus SMP siektam tikslui arba į jį panašus. Tokiomis programomis siekiama paskatinti rinkos dalyvius investuoti į tam tikrą valstybės obligacijų kategoriją, prireikus dar prieš tai, kai jų įsigyja ECB ir Eurosistemos NCB, kad būtų gauta naudos iš kainų pokyčio, kurį lemtų šis pirkimas. Jos turėtų daryti teigiamą poveikį visoms atitinkamai kategorijai priklausančioms obligacijoms. Kadangi rinkos dalyviai neturi žinių apie tai, kurioms obligacijoms ECB ir Eurosistemos NCB teikia preferenciją, jie bus paskatinti investuoti į visą atitinkamą kategoriją. Kita vertus, jeigu rinkos dalyviai galėtų susipažinti su Keitimo susitarimo A ir B prieduose esančiais išsamiais ir paskirstytais duomenimis, gali nukentėti intervencijos priemonių, o galiausiai ir pinigų politikos veiksmingumas ir finansinė ECB ir Eurosistemos NCB padėtis. Tokiu atveju tai galėtų paskatinti rinkos dalyvius daryti prognozes, siekiant nustatyti tas atitinkamos kategorijos valstybės obligacijų rūšis, kurių gali nusipirkti ECB ir Eurosistemos NCB, ir įsigyti daugiausia šios rūšies obligacijų. Pirma, tai galėtų lemti obligacijų, kurias rinkos dalyviai identifikuos kaip obligacijas, kurių gali įsigyti ECB ir Eurosistemos NCB, kainų augimą. Kadangi šios obligacijos iš tiesų bus tos, kurioms ECB ir Eurosistemos NCB teikia preferenciją, pastarieji būtų privesti arba pirkti šios rūšies obligacijų didesnėmis kainomis, arba pirkti kitų obligacijų, kurioms neteikiama tokia preferencija. Antra, ECB ir Eurosistemos NCB gali būti priversti pirkti kitų atitinkamos kategorijos rūšių obligacijų, siekdami paskatinti rinkos dalyvius investuoti į visas obligacijas, priklausančias tai kategorijai, užuot pirkus tik tam tikros rūšies obligacijų.

81 Šiuo atžvilgiu ieškovė pirmiausia nurodo, kad šie ECB argumentai paremti neįtikima prielaida. Tiesa, 2012 m. rugsėjo 6 d. spaudos pranešime ECB paskelbė valstybės obligacijų pirkimo pagal OMT programas (toliau – OMT programos) techninius kriterijus (žr. šio sprendimo 6 punktą). Vis dėlto buvo galima nuspėti, kad ECB ir Eurosistemos NCB nepirks obligacijų pagal šią programą.

82 Šiame kontekste, pirma, ieškovė nurodo, kad iš 2014 m. pabaigoje priimto euro zonos ministrų sprendimo matyti, jog planuojama pinigų politikos priemonė dėl Graikijos Respublikos buvo kredito linijos atidarymas. Vadinasi, nebebuvo planuojama pirkti Graikijos valstybės obligacijų.

83 Šis kaltinimas atmestinas.

84 Šiuo atžvilgiu pakanka priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką nagrinėjant ieškinį dėl akto panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį Sąjungos teisės akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo metu buvusias teisines ir faktines aplinkybes (1979 m. vasario 7 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, 15/76 ir 16/76, Rink., EU:C:1979:29, 7 punktas). Tačiau ieškovės nurodomos aplinkybės yra vėlesnės už 2013 m. gegužės 22 d. ECB sprendimą ir dėl to negali paneigti jo teisėtumo.

85 Antra, ieškovė teigia, kad remiantis 2012 m. rugsėjo 6 d. ECB spaudos pranešimu valstybės obligacijų pirkimas pagal OMT programą suponuoja, kad valstybė, kurios obligacijų planuojama pirkti, turi susitarti dėl konsolidavimo programos pagal Europos stabilumo mechanizmą (toliau – ESM). Nagrinėjamu atveju tikimybę, kad dėl tokios programos bus susitarta, buvo galima atmesti. Tiesą sakant, ESM sprendimai galėjo būti priimami tik vienbalsiai, o kilus abejonių *Bundesverfassungsgericht* (Vokietijos Konstituciniam Teismui), kurios matyti iš jo 2014 m. sausio 14 d. prašymo priimti prejudicinį sprendimą bylose 2 BvR 2728/13–2 BvR 2731/13 ir 2 BvR 13/13 (byla C-62/14, *Gauweiler ir kt.*, šiuo metu nagrinėjama Teisingumo Teisme), ir *Bundesbank* (Vokietijos centriniam bankui) dėl OMT programos teisėtumo, vienas Vokietijos vyriausybės narys paskelbė, kad tokiai konsolidavimo programai nebus pritarta.

86 Šis kaltinimas atmestinas.

87 Šiame kontekste reikia pažymėti, kad ieškovė kalba tik apie valstybės obligacijų pirkimą pagal OMT programą, kaip apibūdinta 2012 m. rugsėjo 6 d. ECB spaudos pranešime. Tačiau šio sprendimo 80 punkte minėti ECB argumentai susiję ne vien su valstybės obligacijų įsigijimu pagal OMT programą, bet ir su bet kuria intervencijos priemone, turinčia tikslą, tapatų SMP arba panašų į jį. Šiuo klausimu primintina, kad ECB turi labai didelę diskreciją pasirinkti ir nustatyti, kokių priemonių imtis vykdant savo uždavinius. Vadinasi, kai ECB nagrinėjo, ar leidimas susipažinti su A ir B priedais galėjo pakenkti Sąjungos pinigų politikai, jo arba Eurosistemos NCB finansinei padėčiai, jis turėjo teisę atsižvelgti į visas priemones, kurias jam galėtų tekti priimti ateityje, ir neprivalėjo atsižvelgti vien į priemones, kuriose būtų įtvirtinta 2012 m. rugsėjo 6 d. ECB spaudos pranešime dėl OMT numatyta sąlyga, jog tam, kad būtų galima įsigyti valstybės obligacijų pagal šią programą, atitinkama valstybė narė turi susitarti dėl ESM konsolidavimo programos.

88 Bet kuriuo atveju ieškovės argumentai negali įrodyti, kad tuo momentu, kai ECB priėmė 2013 m. gegužės 22 d. sprendimą, buvo akivaizdu, jog spaudos pranešime numatytos sąlygos negalės būti įvykdytos.

89 Viena, dėl argumento, susijusio su *Bundesverfassungsgericht* prašymu priimti prejudicinį sprendimą byloje C-62/14, pakanka konstatuoti, kad iš jo nematyti, jog tas teismas mano, kad bet koks ECB arba Eurosistemos NCB pagal OMT programą vykdomas valstybės obligacijų įsigijimas prieštarauja pirminei Sąjungos teisei. Atvirkščiai, ypač iš minėto prašymo priimti prejudicinį sprendimą 99 ir 100 punktų matyti, jog tas teismas neatmeta galimybės, kad OMT programa, jeigu būtų aiškinama siaurai, galėtų būti laikoma atitinkančia Sąjungos teisę.

90 Kita, dėl argumento, susijusio su Vokietijos vyriausybės nario paskelbtu prieštaravimu naujos konsolidavimo programos pritarimui, pakanka pažymėti, kad iš 2012 m. rugsėjo 6 d. ECB spaudos pranešimo matyti, jog OMT programa buvo taikoma valstybėms, kurios jau dalyvavo konsolidavimo programoje. Net darant prielaidą, kad dėl konsolidavimo programos negalėtų būti susitarta su valstybe nare, kuri tokioje programoje nedalyvauja, tai nebūtų pašalinę galimybės įsigyti tokioje programoje jau dalyvaujančių valstybių obligacijų.

91 Taigi, nė vienas ieškovės argumentas negali įrodyti, kad 2013 m. gegužės 22 d., tai yra tuo momentu, kai ECB iš dalies atmetė ginčijamą paraišką dėl galimybės susipažinti, buvo galima atmesti galimybę, kad jis arba Eurosistemos NCB pirks valstybės obligacijų pagal OMT programą.

92 Todėl reikia konstatuoti, jog ieškovės argumentai negali įrodyti, kad šio sprendimo 37 ir 38 punktuose paminėti ECB argumentai, kuriais remiantis Keitimo susitarimo A ir B prieduose esančių duomenų atskleidimas gali pakenkti būsimos intervencijos, turinčios tikslą, tapatų SMP siektam arba panašų į jį, veiksmingumui, yra paremti nepakankamai tikėtina prielaida arba kad jiems būdinga akivaizdi vertinimo klaida.

93 Antra, ieškovė nurodo, kad ECB argumentas, jog Keitimo susitarimo A ir B prieduose esančių duomenų atskleidimas galėjo pakenkti būsimų intervencijos priemonių veiksmingumui, negali būti susijęs su priemonėmis, kuriomis siekiama kitų tikslų nei SMP. Iš tiesų, net jeigu tokios priemonės taip pat apima valstybės obligacijų įsigijimą, įsigijimai, panašūs į pagal SMP vykdomus įsigijimus, negalėtų pasikartoti, kai intervencijos priemonėmis siekiama skirtingų tikslų.

94 Šis kaltinimas atmestinas.

95 Pirma, šis kaltinimas yra neveiksmingas. Iš tiesų ECB argumentų dėl šio sprendimo 80–92 punktuose nagrinėtų intervencijos priemonių, kuriomis siekiama to paties tikslo kaip SMP arba į jį panašaus, savaime pakanka paraiškos dėl galimybės susipažinti su Keitimo susitarimo A ir B priedais daliniam atmetimui pateisinti.

96 Antra, bet kuriuo atveju, kaip teisingai nurodo ECB, kai intervencija apima ECB ir Eurosistemos NCB atliekamą valstybės obligacijų įsigijimą, yra rizika, kad rinkos dalyviai remsis informacija apie tokį jau įvykusį įsigijimą, kad identifikuotų – teisingai arba klaidingai – ECB ir Eurosistemos NCB preferencijas dėl tam tikrų rūšių valstybės obligacijų, kurios, jų manymu, teikiamos neatsižvelgiant į tikslą, kurio siekta įsigyjant valstybės obligacijų.

97 Tačiau tokiu atveju dėl šio sprendimo 80 punkte išdėstytų argumentų Keitimo susitarimo A ir B prieduose esančios informacijos atskleidimas galėtų pakenkti ECB intervencijos priemonių veiksmingumui ir jo arba Eurosistemos NCB finansinei padėčiai.

98 Todėl reikia daryti išvadą, kad nė vienas ieškovės nurodytas argumentas negali įrodyti, kad 2013 m. gegužės 22 d. rašte ECB pateikti argumentai, jog Keitimo susitarimo A ir B priedų atskleidimas galėtų pakenkti intervencijos priemonių veiksmingumui ir galiausiai pinigų politikai ir jo ir Eurosistemos NCB finansinei padėčiai, yra paremti visiškai hipotetine situacija arba jiems būdinga akivaizdi vertinimo klaida.

– Dėl kaltinimo, susijusio su intervencijos viešuoju tikslu

99 Ieškovė nurodo, kad ECB argumentai, pagrįsti jo portfelio strategija, ir jo investavimo preferencijos yra klaidingi. ECB intervencijomis siekiama viešojo tikslo, todėl jis neturi portfelio strategijos arba neteikia preferencijos investavimo srityje.

100 Šį kaltinimą taip pat reikia atmesti.

101 Šiuo atžvilgiu pakanka pažymėti, kad kai intervencija apima valstybės obligacijų pirkimą, tai, kad ja siekiama viešojo tikslo, nedraudžia ECB arba Eurosistemos NCB teikti preferencijos tam tikros rūšies valstybės obligacijoms.

102 Todėl darytina išvada, kad joks ieškovės pateiktas kaltinimas negali paneigti ECB argumentų, jog atsisakymas leisti susipažinti su Keitimo susitarimo A ir B priedais pateisinamas pagal iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto antrą ir trečią įtraukas, pagrįstumo.

103 Atsižvelgiant į šio sprendimo 65 punkte minėtą ieškovės paaiškinimą, nėra reikalo nagrinėti galimo prieštaravimo, grindžiamo Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto antros ir trečios įtraukų neteisėtumu.

104 Taigi šį pagrindą reikia atmesti ir nebūtina nagrinėti kaltinimų, susijusių su iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto septinta įtrauka, kurioje numatyta, kad nesuteikiama galimybė susipažinti su dokumentu arba jis neatskleidžiamas, jeigu dėl to nukentėtų apsauga visuomenės intereso, susijusio su Sąjungos arba valstybės narės finansinės sistemos stabilumu. Vadovaujantis iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio bendra struktūra, paraiškos dėl galimybės susipažinti atmetimas yra pateisinamas, kai tenkinamos vienos iš šiame straipsnyje numatytų išimčių sąlygos. Pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju šis atmetimas gali būti pagrįstas iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto antra ir trečia įtraukomis. Todėl, net darant prielaidą, kad kaltinimai, susiję su iš dalies pakeisto Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto septinta įtrauka, yra pagrįsti, remiantis jais negalima paneigti to, kad paraiškos dėl galimybės susipažinti atmetimas yra pateisinamas.

Dėl pirmojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su 2013 m. gegužės 22 d. sprendimo teisinio pagrindo neteisėtumu

105 Šiuo pagrindu ieškovė tvirtina, kad Sprendimo 2004/258 4 straipsnio 1 dalies a punkto septinta įtrauka neatitinka SESV 15 straipsnio 3 dalies ir Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnio. Viena vertus, šioje nuostatoje numatyta išimtis nebepatenka į 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) taikymo sritį. Kita vertus, Sprendimo 2011/342 konstatuojamosiose dalyse neminimas šis atsisakymo pagrindų išplėtimas. Todėl ECB 2013 m. gegužės 22 d. sprendimas negali būti grindžiamas šiuo sprendimu.

106 ECB ginčija šiuos argumentus.

107 Šį pagrindą reikia atmesti kaip neveiksmingą, atsižvelgiant į šio sprendimo 104 punkte išdėstytus argumentus.

108 Kadangi atmestini visi pagrindai, reikia atmesti prašymą panaikinti 2013 m. gegužės 22 d. ECB sprendimą.

3. *Dėl 2013 m. balandžio 16 d. ECB rašto*

109 Kaip nurodyta šio sprendimo 24 punkte, prašymą panaikinti reikia suprasti taip, kad juo prašoma panaikinti tik 2013 m. gegužės 22 d. ECB sprendimą.

110 Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad ieškovė prašė panaikinti ir 2013 m. balandžio 16 d. ECB raštą, šį prašymą reikėtų atmesti, nes atmestini visi prašymo panaikinti ECB 2013 m. gegužės 22 d. sprendimą pagrindai, o ieškovė nepateikė kitų prašymo panaikinti 2013 m. balandžio 16 d. ECB raštą pagrindų.

111 Todėl nereikia priimti sprendimo dėl ECB nurodyto nepriimtinumu grindžiamo kaltinimo, kuriuo remiantis prašymas panaikinti 2013 m. gegužės 16 d. ECB raštą nepakankamai aiškus.

112 Taigi, atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

113 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti ECB bylinėjimosi išlaidas pagal jo pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein* bylinėjimosi išlaidas.

Berardis Czúcz Popescu

Paskelbta 2015 m. birželio 4 d. viešame posėdyje Liuksemburge

Parašai.